

man i højeste Grad i dette Forslag. Man har f. Eks. foreslaaet en Told paa spirituøse Drikkevarer af 1 Kr. 30 Øre, og samtidig ligger der et Forslag nede i Folketinget, hvorefter vore egne Brændevinsbrændere skulle give 90 Øre eller 1 Kr. i Skat pr. Pot — de smaa skulle give mindre end de større. Det er en Difference af 30—40 Ø. pr. Pot, som man fra Samfundets Side paa en vis Maade skænker de Herrer Brændevinsbrændere. Man voldgiver hele Samfundet til dem; de kunne lave en Ring og forhøje Prisen, som de ville. Det er en saa stor Beskyttelse, at det forekommer mig aldeles urimeligt. Jeg ved meget godt, at der er stor Beskyttelse for Tiden, og den Beskyttelse er af den Natur, at de kunne lave en Ring, naar som helst de ville, og tage den Skat, som Staten skulde og burde have. — Ikke saa galt som for Spiritusens Vedkommende, men dog noget lignende, har man foreslaaet for Tobakskens Vedkommende. Der er der i Forvejen en stor Beskyttelse for Fabrikkerne, men man har syntes, at den ikke var stor nok, og saa har man lagt yderligere paa. Cigar- og Tobaksfabrikkerne fik omtrent 1½ Million Kr. før; dette Forslag nøjes ikke med at give dem 1½ Million Kr., det giver dem 2 Million Kr. Det ser jeg ikke nogen som helst Grund til. Cigararbejderne her i Landet indrømme selv, staar der i Toldkommissionens Betænkning, at de have 1 Million Kr., og det er denne Million, skrive de, det kommer an paa at beholde. Jeg synes dog virkelig, at for 2—3000 Arbejdere er det ret passende; nu yderligere at give dem en halv Million til er i mine Øjne forkert. — Det samme gælder Silke. Ogsaa der er Beskyttelsen forøget, saaledes at man skænker omtrent 50,000 Kr. yderligere til Silkevæverne. Jeg ved, at i England have de Luksusbeskatning paa den Maade, at man søger at faa det mest mulige ud deraf for Statskassen, og det lykkes England paa ganske faa Poster at faa saa meget ind; som Staten har Brug for, saa de kunne give alle andre Ting fri. Det forekommer mig, at der her var Grund til at reformere. Hvad angaar Tobakstolden skal jeg blot minde om, at i Landstingets Forslag fra 1891 var der ikke denne forøgede Beskyttelse for Cigarfabrikkerne.

Jeg vil kun til Slutning sige, at selv om der er Ting, som jeg paa ingen Maade holder af, og skønt der er mange Ting paa Toldlovsforslaget, som vi fra vor Side kunne gaaede ind paa for at faa Loven gennemført, men som vi i og for sig grumme nødig se, vil jeg dog ønske, at vi nu maatte

kunne komme til en Ende med Forhandlingerne, saa at vi kunde faa Toldloven revideret; thi dersom den henvises til den uvisse Fremtid nu igen, anser jeg det for at være grumme tvivlsomt, om vi i et længere Tidsrum kunne vente at faa gjort noget ved denne Sag.

Formanden: Da Tiden er fremrykket, og der endnu er indtegnet 5 Talere, skal jeg afbryde Mødet og angive Dagsordenen for næste Møde, som afholdes i Morgen, Torsdag Kl. 1½.

Dagsordenen vil da være:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov angaaende Stempelafgift af de af Kjøbenhavns Kommune for et Laan paa indtil 15,000,000 Kr. udstedte Obligationer.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

Mødet hævet Kl. 4. 20'.

13de Møde.

Torsdag den 10de November, Kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato har Landbrugsministeren givet mig Meddelelse om to af ham i Folketinget fremsatte Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgift af de af Kjøbenhavns Kommune for et Laan paa indtil 15,000,000 Kr. udstedte Obligationer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 145).